

Voor het eerst een gevoel van geluk

‘Mijn moeder was altijd op zoek naar de ware liefde. Die is ze ook meerdere keren tegengekomen, waarbij ze meerdere keren zwanger raakte en ook meerdere keren weer werd verlaten.’

‘Na de verliefdheid in het begin, was er dan steeds meer ruzie, uiteindelijk dagelijks - vechten met elkaar, schreeuwen, elkaar bedreigen. Als je niet beter weet, voelt het niet per se onveilig, maar ik was soms wel bang. En toen, op een nacht, escaleerde het. Van het ene op het andere moment stond ik als jochie van 11 alleen in de wereld.’

Danny gaat bij zijn tante wonen en het lijkt goed met hem te gaan.

‘Na verloop van tijd ging dat toch minder goed, omdat we allemaal met hetzelfde verdriet zaten. Een voogd vanuit jeugdzorg, die meekeek hoe ik mij ontwikkelde, zag dat het niet goed ging en dat ik steeds kleiner werd.’

‘Hij nam mij op een dag mee naar een familie in een dorpje op het platteland. Ik was nog nooit de stad uit geweest en ik weet nog precies hoe ik daar de tuin in liep en allemaal lachende en spelende kinderen hoorde. Dat waren Robin, Demi, Mick, Joyce, Yara en Richard. Ik ervaarde voor het eerst een gevoel van geluk, plezier, dat ik niet echt kende. Terug in de stad heb ik mijn voogd gevraagd of ik niet een tijdje bij die familie mocht blijven. Ik ben daar gebleven tot ik na de middelbare school op mezelf ging wonen.’

Danny studeert Sport & Beweging en richt Kids4Dreams op, om kinderen te helpen en kansen te geven.

‘Ik was in een fantastisch gezin terecht gekomen, met geweldige, warme, liefdevolle mensen, die mij een nieuw perspectief gaven. Daar ben ik onwijs dankbaar voor. Ik voel nu wat voor impact je op anderen kunt hebben en wil mezelf in dienst van anderen stellen, omdat ik geloof dat hoe meer waarde je aan anderen mee geeft, hoe waardevoller je wordt als mens.’

Robin, Demi en Mick groeien samen op met Danny en hebben ook veel mooie herinneringen aan hun jeugd.

Demi: ‘Onze ouders vertelden van ja, Danny is een jongen die moeilijke dingen heeft meegemaakt en die komt nu bij ons logeren. In het begin wisten wij niet wat zijn hele verhaal was. Dat kwam later pas, toen Danny muziek ging maken’

Robin: ‘Ik denk ook dat wij daar gewoon helemaal niet mee bezig waren. Er kwamen bij ons thuis wel meer kinderen over de vloer die een tijdje bleven en er werd altijd gewoon gekeken naar de toekomst en niet naar het verleden.’

Mick: Natuurlijk hebben mijn ouders ook ruimte geboden om gevoelens te delen en te praten over dingen die gebeurd waren, maar ik denk dat mijn ouders vooral de rol op zich genomen hebben om hun kinderen en pleegkinderen op te voeden en ze te leren in het hier en nu te leven en te kijken naar de toekomst.’

Danny en zijn pleegfamilie